

Das Dritte Buch

VII.

Quod percus & fulmine versa jacent contra ictum. Cuius causam dat Albertus illam : Quia impetus ictus vehementis convertit percussa contra impetum. Et naturale est animali se convertere versus nocivum improvise adveniens admovendo ei vultum.

VIII.

Fulmen quandoq; laedit foetum in utero matre illæsa, cuius causa est teneritudo foetus, & robur matri. Quare legitur de Martia muliere Romana, apud Plinium, lib. 2. cap. 51.

IX.

Quod serpens fulmine vermiculat, sed non aliunde mortuus, quia fulmine purgatur à veneno proprio, quod est alterius naturæ, quam fulminis, quod prohibet vernum procreationem.

X.

Fulmen quandoq; consumit pilos hominis, homine illæso, propter debilitatem exhalationis. Quandoq; vero hominem interimit, nulla extrinsecus apparente macula, propter subtilitatem exhalationis, quæ si grossa fuerit, signum adiunctionis relinquit.

XI.

Quod diu intuens fulgur, & contra coruscationem, elevans vultum vel excœcatur, vel facie contumescit, propter hanstum ignem per poros vultus & oculorum, qui inflat vultum, & excœcat humorem crystallinum in oculis. Barth. Arn. in Epitom. nat. phil. tractat. 4.

Histo-